

YÜKSEK SEÇİM KURULU KARARI

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No: 1593

- K A R A R -

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 104, 116 ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun 8. maddeleri uyarınca, Cumhurbaşkanınca Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Seçimlerinin yenilenmesine karar verilmiş ve bu karar 24/08/2015 tarihli, 29455 sayılı Resmî Gazete'nin Mükerrer nüshasında yayımlanmış olup, durum Bakanlar Kurulunun 25 Ağustos 2015 tarihli ve 2015/8060 sayılı kararı ile Resmî Gazete'nin 25 Ağustos 2015 tarihli, 29456 sayılı 3. Mükerrer nüshasında ilân edilmiştir.

Kurulumuzun 25/8/2015 tarihli ve 1539 sayılı kararı ile 26. Dönem Milletvekili Genel Seçimi seçim tarihinin (oy verme günü) 1 Kasım 2015 Pazar günü olarak belirlenmesine karar verilmiştir.

Anayasa'nın 67. maddesinin beşinci fıkrasında; "Silah altında bulunan er ve erbaşlar ile askeri öğrenciler, taksirli suçlardan hüküm giyenler hariç ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlüler oy kullanamazlar. Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde oy kullanılması ve oyların sayım ve dökümünde seçim emniyeti açısından alınması gerekli tedbirler Yüksek Seçim Kurulu tarafından tespit edilir ve görevli hâkimin yerinde yönetim ve denetimi altında yapılır." hükmü ve buna paralel olarak da 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun'un 7. maddesinin (3) numaralı bendinde yer alan; "Ceza infaz kurumlarında hükümlü ve tutuklu olarak bulunanlar" ibaresi 4125 sayılı Kanun'un 2. maddesiyle "Ceza infaz kurumlarında hükümlü olarak bulunanlar" şeklinde değiştirilmiştir.

Ceza infaz kurumları ve tutukevlerindeki tutuklular ile taksirli suçlardan hükümlü bulunanların seçme hakkına sahip oldukları tartışmasız olmakla birlikte, 1 Kasım 2015 tarihinde yapılacak olan 26. Dönem Milletvekili Genel Seçiminde; tutuklu bulunanlar, taksirli suçlardan hükümlü olanlar, kasıtlı suçlardan hükümlü olup, koşullu salıverilenler ile denetimli serbestlikten yararlanmak suretiyle salıverilenlerin yasal durumu göz önünde tutularak, oy kullanıp kullanamayacakları hususunun ve sair ilkelerin belirlenmesi amacıyla hazırlanan karar taslağı Kurulumuza sunulmuş olmakla;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanunu'nun "Özel hüküm bulunmayan hallerdeki uygulama" başlıklı 42. maddesinde;

"Bu Kanunda özel hüküm bulunmayan hallerde, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

Yüksek Seçim Kurulu, milletvekili seçimlerinin sağlıklı ve düzenli bir şekilde gerçekleşmesini sağlamak amacıyla gerekli ilke kararları almaya yetkilidir."

298 sayılı Kanun'un;

"Seçim çevresi" başlıklı 3. maddesinde; "Özel kanunlarındaki çevre ayırmaları saklı kalmak şartıyla, seçimlerde her il bir seçim çevresidir."

"Seçim bölgesi" başlıklı 4. maddesinde; "Seçimlerde, her muhtarlık, bir seçim bölgesidir."

hükümleri yer almaktadır.

2839 sayılı Kanun'un 42. maddesiyle atıfta bulunulan, 298 sayılı Kanun'un "Seçim çevresi" başlıklı 3. maddesi ile "Seçim bölgesi" başlıklı 4. maddesinde belirtilen, her ilin bir seçim çevresi ve her muhtarlığın bir seçim bölgesi olduğunun milletvekili seçiminde uygulanmasının kabulü gerekir.

Bilindiği gibi, ceza infaz kurumuna bulunan taksirli suçlardan hükümlüler ve tutuklulara ait seçmen listelerinin ne şekilde oluşturulup kesinleştirileceği Kurulumuzca hazırlanıp ilçe seçim kurulu başkanlıklarına gönderilen Örnek: 140/I sayılı "Seçmen Kütüğünün Güncelleştirilmesi Usul ve Esaslarını Gösterir Genelge"de açıklanmış bulunmaktadır.

Seçmen kütükleri kesinleştikten sonra, kütükte kaydı bulunmayan seçmenlerin oy kullanamayacakları göz önüne alındığında, kesinleşen seçmen kütüklerinde kaydı bulunmayan taksirli suçlardan hükümlüler ve tutukluların, tutuklu seçmen listesine kayıtlarının yapılması, taksirli suçlardan hükümlüler ile tutuklular lehine bir durum ortaya çıkarır.

Bu itibarla, **29 Ekim 2015 Perşembe** gününe kadar tutuklanıp cezaevine konulan tutuklular ile taksirli suçlardan hükümlüler şayet daha önce herhangi bir seçmen kütüğünde kayıtlı değilse listeye dâhil edilemez ve oy kullanılamaz.

Seçmen kütüğüne kayıtlı olup olmamanın belgelendirilmesi taksirli suçlardan hükümlü ile tutuklu seçmene aittir. Kesinleşen seçmen kütüğünde kayıtlı olup da, ceza infaz kurumunda bulunan taksirli suçlardan hükümlü ile tutuklu seçmenler, ceza infaz kurumu yönetimi aracılığıyla ilgili ilçe seçim kurulu başkanlığından, seçmen kütüğüne kayıtlı olduğuna ilişkin aldığı belgeyi veya seçmen bilgi kâğıdını vermeleri halinde, tutuklu seçmen listesine kaydını yaptırabilecektir. Kuşkusuz bu seçmen oy kullanacağı ceza infaz kurumları seçmen listelerinde kayıtlı ise kendisinden ayrıca belge istenmesine gerek yoktur. Öte yandan, **18 Eylül 2015 tarihinden** sonra yeni kurulan ceza infaz kurumları için de yukarıda açıklanan koşullar çerçevesinde tutuklu seçmen listelerinin oluşturulması zorunludur.

Seçme hakkı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Temel Haklar ve Ödevler" başlıklı ikinci kısmının, "Siyasi haklar ve ödevler" başlıklı dördüncü bölümünde düzenlenmiş bulunmaktadır. Anayasa'nın 67. maddesinin birinci fıkrasında; vatandaşların, kanunda gösterilen şartlara uygun olarak, seçme, seçilme ve bağımsız olarak veya bir siyasi parti içinde siyasi faaliyette bulunma ve halkoylamasına katılma hakkına sahip olduğu vurgulandıktan sonra, aynı maddenin üçüncü fıkrasında; on sekiz yaşını dolduran her Türk vatandaşının seçme ve halkoylamasına katılma haklarına sahip olduğu belirtilmiş, beşinci fıkrasında da; "Silahaltında bulunan er ve erbaşlar ile askeri öğrenciler, taksirli suçlardan hüküm giyenler hariç ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlüler oy kullanamazlar." denilmek suretiyle seçme hakkının istisnaları, başka bir anlatımla oy kullanamayacaklar gösterilmiş, buna bağlı olarak benzer hükümler 298 sayılı Kanun'un 7 ve 8. maddelerinde de yinelenmiş ve kimlerin seçmen olamayacağı, başka bir ifadeyle kimlerin oy kullanamayacakları açıklanmış bulunmaktadır.

Anayasa'nın 90. maddesinin son fıkrasında, usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmaların kanun hükmünde olduğu, bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağı, usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümlerinin esas alınacağı belirtilmiş bulunmaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Ek Protokolünün "Serbest seçim hakkı" kenar başlıklı 3. maddesinde; "Yüksek Sözleşmeciler Tarafından, yasama organının seçilmesinde halkın kanaatlerinin özgürce açıklanmasını sağlayacak şartlar içinde, makul aralıklarla, gizli oyla serbest seçimler yapmayı taahhüt ederler." hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır.

Diğer taraftan, 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 53. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde, kasten işlenen suçtan dolayı hapis cezasına mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak, kişinin seçme ve seçilme ehliyetinden ve diğer siyasi hakları kullanmaktan yoksun bırakılacağı, anılan maddenin ikinci fıkrası uyarınca da kişinin, işlemiş bulunduğu suç dolayısıyla mahkûm olduğu hapis cezasının infazı tamamlanıncaya kadar bu hakları kullanamayacağı öngörülmüştür.

Öte yandan, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük'ün "Belli hakları kullanmaktan yoksun bırakma" kenar başlıklı 57. maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde, belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılma tedbirlerine ilişkin olarak mahkemece Cumhuriyet başsavcılığına gönderilen ilâmın, infaz defterine kaydedilerek infaza başlama ve bitiş tarihlerinin yazılacağı, ancak bu tedbirlerin infazına, mahkûmiyetin kanunî sonucu olarak hapis cezasının infazına başlama tarihi ile birlikte başlanacağı belirtilmiştir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 471. maddesinde hapis halinin sona ermesiyle vesayetin kendiliğinden ortadan kalkacağına ilişkin hükmü de benzer düzenlemeyi içermektedir. Nitekim 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 33. maddesinin uygulanmasına ilişkin olarak Yargıtay Ceza Genel Kurulu 17/12/2002 tarih ve 294/425 sayılı kararında özetle, "... yürürlükten kalkmış bulunan 743 sayılı Türk Kanunu Medenisinin hükümlüler hakkındaki kısıtlılık halinin sona ermesini düzenleyen 415. maddesi ise; "Hürriyeti salıp bir cezaya mahkum olan kimse üzerindeki vesayet hapsin hitamıyla nihayet bulur. Muvakkaten veya bir şart ile serbest bırakılmış olan mahpus vesayet altında kalır." hükmünü taşımaktaydı. Ancak 1 Ocak 2002 tarihinde yürürlüğe giren 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun hükümlüler hakkındaki vesayetin sona ermesini düzenleyen 471. maddesi ile; "Özgürlüğü bağlayıcı cezaya mahkumiyet sebebiyle kısıtlı bulunan kişi üzerindeki vesayet, hapis halinin sona ermesiyle kendiliğinden ortadan kalkar." biçiminde yeni bir düzenleme getirilmiştir. Madde gerekçesinde de; "... yeni düzenlemede, özgürlüğü bağlayıcı bir cezaya mahkûmiyet sebebine dayanan kısıtlılık halinin, kişinin hapis halinin sona ermesiyle yani cezasını çekmek veya şartlı salıverilme yoluyla cezaevinden çıkmasıyla birlikte kendiliğinden kalkacağı belirtilmiştir. Yürürlükteki 415. maddenin yeni düzenlemeye alınmayan ikinci cümlesi geçici veya şartlı olarak salıverilmenin vesayet halini ortadan kaldırmayacağını öngörmektedir. Bu hüküm iki açıdan isabetli değildir. Öncelikle, bir kişinin şartla olsa bile salıverilmesine rağmen, kısıtlılık halinin devam ettiğini ve dolayısıyla fiil ehliyetinin tam olmadığını kabul etmek bir çelişkidir. Kişi salıverildiği yani özgür kılındığı halde, vesayet halinin devam ettiğini kabul etmek özgürlüğü bir başka açıdan kısıtlamaktır. Kişi salıverildiği halde, vesayet halinin hâlâ devam ettiği kabul edilecek olursa, bundan haberdar olmayan iyi niyetli üçüncü kişiler bu hüküm dolayısıyla mağdur olabileceklerdir. Şartla salıverilmelerine rağmen, bunu gizleyerek iyi niyetli üçüncü kişilerle hukuki işlem yapan kişinin, bu işlemi kendi yararına görmediği durumda "kısıtlılık halinin devam ettiği" iddiasıyla hukuki işlemin ehliyetsizlik nedeniyle iptalini istemesi haksız sonuçlar doğurabilecektir." denilmektedir. Görüleceği üzere, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun hükümlüler hakkındaki vesayet halinin sona ermesini düzenleyen 471. maddesi ile getirilen ve TCK'nın 33. maddesinin bu doğrultuda yeniden yorumlanmasını gerektiren bu yeni yasal düzenleme karşısında, hapis halini aşacak ve şartla salıverilen kişi yönünden deneme süresini de kapsayacak biçimde yasal kısıtlılık altında bulundurma kararı verilemez. Bu itibarla, TCK'nın 33. maddesi uyarınca, "hapis halleri sona erinceye kadar yasal kısıtlılık altında bulundurulmaları" yerine "ceza müddeti zarfında yasal kısıtlılık altında bulundurulmalarına karar verilmesi ..." isabetsiz bulunarak yerel mahkeme hükmünün bozulmasına karar verilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi seçme hakkı ile ilgili olarak "Söyler/Türkiye kararının aşağıda anılan paragraflarında belirtildiği gibi;

"34. 1 No.lu Protokolün 3. maddesinin şartlarına uyulup uyulmadığını tespit etmek, son çözüm merci olan Mahkeme'nin görevidir. Mahkeme, mevcut tedbirlerin, söz konusu hakları, özlerine zarar verecek ya da etkinliklerini yitirmelerine sebep olacak ölçüde kısıtlamadığına, yasal bir amaç güdülerek uygulandığına ve bu bağlamda kullanılan yöntemlerin orantısız olmadığına ikna olmalıdır. Özellikle de, uygulanan bu tür tedbirler, yasama organının seçilmesinde halkın kanaatlerini özgürce açıklamasına engel teşkil etmemelidir; başka bir ifadeyle, söz konusu tedbirler, genel oy ilkesi doğrultusunda halkın iradesini tespit etmeye yönelik seçim yönteminin bütünlüğünü ve etkinliğini koruma ihtiyacını yansıtmalı veya bu ihtiyaca ters düşmemelidir.

Herhangi bir suretle genel oy ilkesine aykırılık, yasama organının, dolayısıyla seçilenlerin ve yürürlüğe koydukları kanunların demokratik açıdan geçerliliğinin zayıflaması riskini ortaya çıkarmaktadır. Bu sebeple, herhangi bir grup veya kategorinin genel nüfusun dışında bırakılması için bu durumun, 1 No.lu Protokolün 3. maddesinin amaçlarıyla bağdaşması gerekmektedir.

35. Ayrıca, hükümlülere, mahkûm oldukları cezanın süresine ve işlemiş oldukları suçun mahiyetine veya ağırlığına bakılmadan, fark gözetmeksizin doğrudan uygulanan bir kısıtlamanın, kapsamı ne kadar geniş olursa olsun, kabul edilebilir takdir payını aştığının ve 1 No.lu Protokolün 3. maddesiyle bağdaşmadığının kabul edilmesi gerekmektedir.

38. Mahkeme, yukarıda belirtilen hususlar ışığında ve Türkiye’de cezaevi mahkûmlarının oy kullanma haklarına getirilen kısıtlamaların, cezası hiçbir şekilde cezaevinde infaz edilmeyen mahkûmlar için dahi geçerli oluşunu dikkate alarak, söz konusu kısıtlamaların, Mahkemenin *Hirst (no. 2)* [BD] ve *Frodl ve Scoppola (no. 3)* [BD] davalarında verdiği kararlarda incelemeye konu olan Birleşik Krallık, Avusturya ve İtalya’da uygulanan kısıtlamalardan daha katı ve geniş kapsamlı olduğu kanısına varmıştır.

45. Ayrıca, Mahkeme, başvuranın işlediği suçun mahiyetini göz önünde bulundurarak, uygulanma şartları ile başvuranın davranışları ve içinde bulunduğu koşullar arasında mantık ilişkisi kuramamıştır. Bu bağlamda, Mahkeme, kişiyi oy kullanma hakkından mahrum eden söz konusu katı tedbire düşüncesizce başvurulmaması gerektiğini ve ayrıca orantılılık ilkesi doğrultusunda, uygulanan yaptırım ile kişinin davranışları ve içinde bulunduğu koşullar arasında algılanabilir ve yeterli ölçüde bir bağlantı olması gerektiğini hatırlatmaktadır.

47. Mahkeme, Türkiye’de, Sözleşme kapsamında güvence altına alınan hayati öneme sahip bir hakla ilgili olarak öngörülen katı tedbirin doğrudan ve fark gözetmeksizin uygulanmasının, kabul edilebilir takdir payının dışında kaldığının değerlendirilmesi gerektiğine ve somut davada 1 No.lu Protokolün 3. maddesinin ihlal edildiğine” hükmetmiştir.

Anayasa, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Ek Protokol, kanun hükümlerine göre bir üst norm olduğundan, anılan hukukî düzenlemelerde yer verilip korunan temel hak ve özgürlüklerin kanunlarla daraltılması durumunda, doğrudan Anayasa’da yer alan düzenleme veya Anayasa’nın 90. maddesinin son fıkrası hükmü dikkate alınmak suretiyle milletlerarası andlaşma hükümlerinin uygulanması gerekecektir.

Her ne kadar 5237 sayılı Kanun’un 53. maddesinin birinci fıkrası hükmü, madde gerekçesi ve doktrinde ileri sürülen görüşler dikkate alındığında, kısa süreli hapis cezası ertelenmiş veya fiili işlediği sırada on sekiz yaşını doldurmamış olan kişiler hakkındaki mahkûmiyet hükümleri hariç olmak üzere, kişilerin kasten işlemiş olduğu suçtan dolayı hapis cezasına mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak uygulanması gereken hak yoksunluklarının bu kapsamda da seçme ehliyetinin, mahkûmiyet hükmünün kesinleşmesinden başlayarak, hapis cezasının infazı tamamlanıncaya kadar, diğer bir ifadeyle hak ederek salıverilmesine kadar devam etmesi gerekmekte ise de; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 67. maddesinin beşinci fıkrası ve 90. maddesinin son fıkrası, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin Ek Protokolünün 3. maddesi, 298 sayılı Kanun’un 7. maddesi, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük’ün 57. maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi hükmü ve Söyler/Türkiye kararı ile yukarıda yer alan açıklamalar birlikte değerlendirildiğinde, seçme ehliyetinden yoksun kılma yönündeki hak yoksunluğunun kişinin sadece ceza ve infaz kurumunda bulunduğu dönemde kullanılmasına engel olabileceği, diğer bir ifadeyle hakkındaki hapis cezasını gerektiren mahkûmiyet kararının kesinleşmesinden sonra ancak bu cezanın infazı için ceza ve infaz kurumuna alınmasıyla başlayıp ceza infaz kurumundan koşullu olarak salıverilmesi ya da denetimli serbestlik hükümlerinden yararlanarak salıverilmesi suretiyle birlikte sona erecektir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 407. maddesinde belirtilen; "Bir yıl veya daha uzun süreli özgürlüğü bağlayıcı bir cezaya mahkûm olan her ergin kısıtlanır." hükmü uyarınca kısıtlanan hükümlünün kısıtlılık hali 4721 sayılı Kanun'un 471. maddesinde yer alan; "Özgürlüğü bağlayıcı cezaya mahkûmiyet sebebiyle kısıtlı bulunan kişi üzerindeki vesayet, hapis halinin sona ermesiyle kendiliğinden ortadan kalkar." hükmü gereğince hapis hali sona ermekle kısıtlılık hali de sona erecektir.

Yukarıda yapılan tespit ve açıklamalar karşısında; **sadece kasıtlı suçtan dolayı ceza infaz kurumunda bulunan hükümlülerin oy kullanamayacağı**nın, buna mukabil hakkındaki mahkûmiyet hükmü kesinleşmiş olup da henüz cezaevine alınmayanlarla, ceza infaz kurumlarından koşullu salıverilen ya da denetimli serbestlik hükümlülerinden yararlanarak salıverilen ancak hak ederek salıverileceği süreyi daha doldurmayan ve mahkemesince uzun süreli cezasının ertelenmesine karar verilen hükümlülerin cezaevinde bulunmamaları nedeniyle, bu süre içinde yapılacak olan seçimlerde seçmen olabileceklerinin, başka bir ifadeyle sözü edilenlerin ceza infaz kurumunda bulunmamaları sebebiyle oy kullanabileceklerinin kabulü gerekmektedir.

S O N U Ç: Açıklanan nedenlerle;

1- 1 Kasım 2015 tarihinde yapılacak olan 26. Dönem Milletvekili Genel Seçiminde, ceza infaz kurumunda bulunan seçmen niteliğine sahip olan taksirli suçlardan hükümlüler ile tutuklu olanların da oy kullanabileceklerine,

2- Tutuklu seçmen listelerine, kesinleşen seçmen kütüğüne kayıtlı olup da ceza infaz kurumunda bulunan taksirli suçlardan hükümlü ile tutuklu seçmenler, ceza infaz kurumu yönetimi aracılığıyla ilgili ilçe seçim kurulu başkanlığından, seçmen kütüğüne kayıtlı olduğuna ilişkin aldığı belgeyi veya seçmen bilgi kâğıdını vermesi halinde, tutuklu seçmen listesine dâhil edilmesi gerektiğine,

3- **18 Eylül 2015 tarihinden** sonra yeni kurulan ceza infaz kurumunda bulunan taksirli suçlardan hükümlüler ile tutuklular için de tutuklu seçmen listesi oluşturulacağına,

4- Kurulumuzun 26/08/2015 tarih ve 2015/1541 sayılı kararıyla kabul edilen Seçim Takvimine göre, **29 Ekim 2015 tarihi** itibarıyla kesinleşecek olan tutuklu seçmen listelerine kayıtlı bulunan taksirli suçlardan hükümlüler ile tutuklu olanların ceza infaz kurumunun bulunduğu seçim çevresinde oy kullanabileceklerine,

5- Kişilerin kasten işlemiş olduğu suçtan dolayı hapis cezasına mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak uygulanması gereken hak yoksunluklarına ilişkin mahkûmiyet hükmü kesinleşmiş olmakla birlikte, ceza infaz kurumuna henüz alınmayan veya ceza infaz kurumuna alındıktan sonra koşullu olarak salıverilen ya da denetimli serbestlik hükümlülerinden yararlanmak suretiyle salıverilen ancak hak ederek salıverilme süresi dolmayan hükümlüler ile mahkemesince uzun süreli cezası ertelenmesi nedeniyle ceza infaz kurumunda bulunmayan hükümlülerin bu süre içinde yapılacak olan seçimlerde oy kullanmalarının mümkün olduğuna,

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 407. maddesinde belirtilen; "Bir yıl veya daha uzun süreli özgürlüğü bağlayıcı bir cezaya mahkûm olan her ergin kısıtlanır." hükmü uyarınca kısıtlanan hükümlünün kısıtlılık hali 4721 sayılı Kanun'un 471. maddesinde yer alan; "Özgürlüğü bağlayıcı cezaya mahkûmiyet sebebiyle kısıtlı bulunan kişi üzerindeki vesayet, hapis halinin sona ermesiyle kendiliğinden ortadan kalkar." hükmü gereğince hapis hali sona ermekle kısıtlılık hali de sona ereceğinden bu süre içinde yapılacak seçimlerde oy kullanabileceklerine,

Bu durumda olan hükümlülerin seçmen kütüğüne kayıt işlemlerinin 140/I sayılı Genelge'de gösterildiği şekilde yapılmasına,

6- Kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasına,

7- Karar örneğinin Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğüne www.ysk.gov.tr adresinde yayınlanmasına, il ve ilçe seçim kurulu başkanlıklarına Kurum içi elektronik posta ile gönderilmesine,

03/09/2015 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Sadi GÜVEN

Üye
Mehmet KÜRTÜL

Üye
Nilgün İPEK

Üye
Ünal DEMİRCİ

Üye
Ali KAYA

Üye
İbrahim ZENGİN

Üye
İlhan HANAĞASI

Üye
Zeki YİĞİT

Üye
Ahmet TUNCAY

Üye
Haluk KIRCA